

HALEP HALEP

I

Gece, bombardımandan sonra
yarı beline kadar yıkıntının altında
ama yine de Tanrı'nın izniyle
ayakta kalan yaşlı şeftali ağacı
ve başını şeftali ağacına dayayan
genç ana, bahar ana...
sessiz sessiz ağlıyor bu ikisi.

ağacın yapraklarını
ve ananın ıslak yanaklarını
ısıtıp okşuyor dolunay ışığı.
bunları hepimiz görüyoruz,
hepimiz, ta buralardan.

ve daha net görüyor
bazı geceler sıcak yataкта
uykusu kaçınca, insan.

Tanrı da görüyor, kuşkusuz,
dolunayı,
şeftali ağacını
ve ağacın altında ağlayan anayı
her şeyi, herkesi avucunda tutan
Yüceler Yücesi
merhameti sınırsız Tanrı...

ve akıllarımızın üstünden,
yüreklerimizin dibinden,
“Buradayım,
korkmayın, buradayım!”
diye sesleniyor bize,

“Buradayım ve her şeyi biliyorum,
hepinizin içini görüyorum,
İstanbul’dan Halep’e
ağzıyla ekmek taşıyan,
sabır taşıyan
karıncaya varıncaya kadar!”

ve Halep’e giden yolda
bir başka şeftali ağacının dalında
ağustos böceği
duyunca içinden gelen bu seslenişi,
ayın, ananın ve şeftali ağacının
Rabbine yakarmak için
inceden bir ağıt tutturuyor

ve yolcunun bağırını
hançer gibi oyan çılgınlıklarıyla,
ozanların yaptığı gibi,
görünenlerden, bilinenlerden
daha dokunaklı göstermek istiyor göze
Halep’teki şeftali ağacını,
ağacın altında ağlayan anayı
ve ananın yanağını okşayan
dolunay ışığını.

13 Mart 2015

II

bahar nazlanıyor yine bu sene;
sokağın melekleri, tutmuşlar
onun yerine
geçen seneki gibi, naçar,
Halepli bir anayı
bulup getirmişler sokağa yine.

bu bahar ananın da
dudakları mühürlü;
gözlerini buz çiçekleri sarmış,
yazın neler bekliyor bizi,
görünmüyor
bakınca gözlerinin içine.

bu da çulların içinde
ve bebeği kucağında yine.
ana ve çocuk
sokak sokak, köy köy
dilene dilene
dönmek istiyorlar Halep'e.

22 Mart 2015

İki Kere Yazılan Şiirler Kitabı